

UZASADNIENIE

R. K. został oskarżony o to, że od 07.03.2013r. do dnia 23.09.2014 roku w lokalu (...) w B. ul. (...), prowadził gry na automatach o nazwie (...) numer (...) oraz (...) numer (...), wbrew art. 3 ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. nr 201 poz. 1540), tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s.

Sąd Rejonowy w Belchatowie wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2018 roku wydanym w sprawie sygn. akt II K 1027/17:

- w miejsce zarzucanego czynu uznał oskarżonego R. K. za winnego tego, że współpracując z H. F. Sp z o.o., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą odpowiadającą w odrębnym postępowaniu, wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 612 ze zm.), prowadził w okresie od dnia 5 lutego 2014 roku do dnia 23 września 2014 roku gry na automacie o nazwie (...) o numerze (...) oraz od dnia 19 marca 2014 roku do dnia 23 września 2014 roku gry na automacie o nazwie (...) o numerze (...) w lokalu (...) w B. przy ulicy (...), w ten sposób, że na podstawie umowy zawartej z właścicielem owego lokalu wstawiał, podłączył i serwisował wskazane automaty do gry oraz wyjmował z nich pieniądze, pomimo nie posiadania przez siebie, jak i przez H. F. Sp z o.o. koncesji lub zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gier na automatach oraz niewykonywania monopolu państwa, a także bez ich zarejestrowania przez naczelnika urzędu celnego tj. tj. czynu wypełniającego dyspozycję art. 107 § 1 kks w zw. z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 612 ze zm.) i za tak przypisany czyn na podstawie art. 107 § 1 kks wymierzył oskarżonemu karę grzywny w ilości 40 (czterdziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 100 (stu) złotych;

- wymierzył oskarżonemu R. K. 400 złotych opłaty oraz zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa 70 złotych tytułem wydatków.

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca oskarżonego R. K. w całości na korzyść oskarżonego i zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania mająca wpływ na jego treść, tj.

a. art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego skutkującą uznaniem przez Sąd, iż na podstawie **Umowy dzierżawy powierzchni z dnia 07.03.2013 r. (k. 21-22)** oskarżony R. K. wstawiał, podłączał, serwisował automaty do gry (...) o nr (...) oraz (...) nr (...) znajdujące się w lokalu (...) w B. przy ul. (...) oraz wyjmował z ww. automatów pieniądze, pomimo iż, z treści Umowy dzierżawy powierzchni z dnia 07.03.2013 r. nie wynika zobowiązanie oskarżonego R. K. do wykonywania usług serwisowych w zakresie automatów do gry (...) o nr (...) oraz (...) nr (...) znajdujących się w lokalu (...) przy ul. (...);

b. art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie dowodowego skutkującą uznaniem przez Sąd, iż dowód w postaci **zeznań M. D.** jest nieistotny dla niniejszego postępowania z uwagi na fakt nieposiadania przez świadka wiedzy istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy, pomimo, iż zeznania świadka J. D. (1) są dowodem wiarygodnym i mającym istotne znaczenie **oraz z zeznań ww. świadka nie wynika, aby oskarżony dokonał dostarczenia i zainstalowania w lokalu (...) przy ul. (...) w B. automatów do gry (...) o nr (...) oraz (...) nr (...) oraz serwisowania ww. automatów do gry;**

c. **art. 193 § 1 kpk w zw. z art. 167 kpk** poprzez nieprzeprowadzenie przez Sąd dowodu **z opinii biegłego sądowego** z zakresu mechaniki technicznej, ogólnej budowy i eksploatacji maszyn, teorii i mechanizmów oraz techniki komputerowej na okoliczność ustalenia czy gry na automatach **(...) o nr (...) oraz (...) nr (...)** mają losowy charakter pomimo, iż zgodnie z treścią art. 193 § 1 kpk sąd jest zobligowany do zasięgnięcia opinii biegłego, jeżeli stwierdzenie okoliczności o istotnym znaczeniu dla sprawy wymaga wiadomości specjalnych, wykraczających poza granice powszechnie występującej wiedzy, a tym samym nie można uznać za wystarczające przeprowadzenie

w niniejszej sprawie dowodu z protokołu kontroli przeprowadzonej przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego w P., dokumentacji fotograficznej oraz protokołu oględzin automatów do gry (...) o nr (...) oraz (...) nr (...) z uwagi nja nie tylko konieczność posiadania wiadomości specjalnych do stwierdzenia istotnych okoliczności niniejszej sprawy, ale również przeprowadzenia dowodu przez osobę cechującą się obiektywizmem oraz niezależnością;

d. **art. 177 § 1 w zw. art. 167 kpk** poprzez nieprzeprowadzenie przez Sąd dowodu z **zeznań M. W.** na okoliczność ustalenia czy oskarżony R. K. dostarczył i zainstalował automaty do gry (...) o nr (...) oraz (...) w lokalu (...) przy ul. (...) w B. oraz serwisował ww. automaty do gry, pomimo iż w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie znajduje się dokument w postaci informacji z H. F. Polska dnia 19 grudnia 2014 r., na którym widnieje imię i nazwisko M. W. działającego jako Prezes Zarządu Spółki (k.24), dokumentujący świadczenie usług serwisowych przez oskarżonego R. K. na rzecz (...) Sp. z o.o. , który należy uznać za dowód niewiarygodny z uwagi na niemożność jednoznacznego stwierdzenia czy podpis znajdujący się na ww. informacji pochodzącej od Spółki został odręcznie sporządzony przez M. W. czy też stanowi faksymilię podpisu, która została wykonana sposobem mechanicznym, przez co **dokument w postaci informacji (...) Sp. z o.o. z dnia 19 grudnia 2014 r. mógł zostać zredagowany przez jakąkolwiek osobę;**

2. **błąd** w ustaleniach **faktycznych (art. 438 pkt 3 kpk)** przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na treść wydanego orzeczenia poprzez bezpodstawne przyjęcie, że:

e. R. K. współpracując z (...) Sp. z o.o. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą odpowiadającą w innym postępowaniu, wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, prowadził w okresie od dnia 5 lutego 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) o nr (...) oraz od dnia 19 marca 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) nr (...) w lokalu (...) w B. przy ul. (...) w sytuacji, gdy z materiału dowodowego w postaci **Protokołu kontroli z dnia 23.09.2014 r. (k. 2-4)** nie wynika, aby R. K. kiedykolwiek wstawiał, podłączał i serwisował automaty do gry (...) o nr (...) oraz (...) nr (...) oraz wyjmował z ww. automatów pieniądze;

f. oskarżony R. K. współpracując z (...) Sp. z o.o. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą odpowiadającą w innym postępowaniu, wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, prowadził w okresie od dnia 5 lutego 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) o nr (...) oraz od dnia 19 marca 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) nr (...) w lokalu (...) w B. przy ul. (...) w sytuacji, gdy z materiału dowodowego w postaci **Dokumentacji fotograficznej (k. 5-9)** nie wynika aby R. K. kiedykolwiek wstawiał, podłączał i serwisował automaty do gry (...) nr (...) oraz (...) nr (...) oraz wyjmował z ww. automatów pieniądze;

g. oskarżony R. K. współpracując z (...) Sp. z o.o. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą odpowiadającą w innym postępowaniu, wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, prowadził w okresie od dnia 5 lutego 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) o nr (...) oraz od dnia 19 marca 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) nr (...) w lokalu (...) w B. przy ul. (...) w sytuacji gdy z materiału dowodowego w postaci **Protokołu zatrzymania rzeczy z dnia 23.09.2014 r. (k. 10-12)** nie wynika aby R. K. kiedykolwiek wstawiał, podłączał i serwisował automaty do gry (...) o nr (...) oraz (...) nr (...) oraz wyjmował z ww. automatów pieniądze;

h. oskarżony R. K. współpracując z (...) Sp. z o.o. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą odpowiadającą w innym postępowaniu, wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, prowadził w okresie od dnia 5 lutego 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) o nr (...) oraz od dnia 19 marca 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) nr (...) w lokalu (...) w B. przy ul. (...) w sytuacji gdy z mat er iah. dowodowego w postaci **Protokołu oględzin z dnia 23.09.2014 r. (k. 13-14)** nie wynika aby R. K. kiedykolwiek wstawiał, podłączał i serwisował automaty do gry (...) o nr (...) oraz (...) nr (...) oraz wyjmował z ww. automatów pieniądze;

i. oskarżony R. K. współpracując z (...) Sp. z o.o. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą odpowiadającą w innym postępowaniu, wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, prowadził w okresie

od dnia 5 lutego 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) o nr (...) oraz od dnia 19 marca 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) nr (...) w lokalu (...) w B. przy ul. (...) w sytuacji gdy z materiału dowodowego w postaci **Umowy dzierżawy powierzchni z dnia 07.03.2013 r. (k. 21-22)** nie wynika, aby RoberkRirwiel kiedykolwiek wstawiał, podłączał i serwisował automaty do gry (...) o nr (...) oraz (...) nr (...) oraz wyjmował z ww. automatów pieniądze;

j. oskarżony R. K. współpracując z (...) Sp. z o.o. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą odpowiadającą w innym postępowaniu, wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, prowadził w okresie od dnia 5 lutego 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) o nr (...) oraz od dnia 19 marca 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) nr (...) w lokalu (...) w B. przy ul. (...) w sytuacji gdy z materiału dowodowego w postaci **List aktualizacji urządzeń (k. 23, 24)** nie wynika aby R. K. kiedykolwiek wstawiał, podłączał i serwisował automaty do gry (...) nr (...) oraz (...) nr (...) oraz wyjmował z ww. automatów pieniądze;

k. oskarżony R. K. współpracując z (...) Sp. z o.o. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą odpowiadającą w innym postępowaniu, wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, prowadził w okresie od dnia 5 lutego 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) o nr (...) oraz od dnia 19 marca 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) nr (...) w lokalu (...) w B. przy ul. (...) w sytuacji gdy z materiału dowodowego w postaci **wyjaśnień oskarżonego R. K. (k. 28-29, 50-51, 123)** nie wynika aby R. K. kiedykolwiek wstawiał, podłączał i serwisował automaty do gry (...) o nr (...) oraz (...) nr (...) oraz wyjmował z ww. automatów pieniądze;

l. oskarżony R. K. współpracując z (...) Sp. z o.o. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą odpowiadającą w innym postępowaniu, wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, prowadził w okresie od dnia 5 lutego 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) o nr (...) oraz od dnia 19 marca 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) nr (...) w lokalu (...) w B. przy ul. (...) w sytuacji gdy z materiału dowodowego w postaci **zeznań świadka R. P. (k. 124-125)** nie wynika aby R. K. kiedykolwiek wstawiał, podłączał i serwisował automaty do gry (...) o nr (...) oraz (...) nr (...) oraz wyjmował z ww. automatów pieniądze;

m. oskarżony R. K. współpracując z (...) Sp. z o.o. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą odpowiadającą w innym postępowaniu, wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, prowadził w okresie od dnia 5 lutego 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) o nr (...) oraz od dnia 19 marca 2014 r. do dnia 23 września 2014 r. gry na automacie (...) nr (...) w lokalu (...) w B. przy ul. (...) w sytuacji gdy z materiału dowodowego w postaci **odpisów KRS (k. 148-150, 153-155)** nie wynika aby R. K. kiedykolwiek wstawiał, podłączał i serwisował automaty do gry (...) o nr (...) oraz (...) nr (...) oraz wyjmował z nich pieniądze.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 30 października 2018 roku Prokurator wniósł o nie uwzględnienie apelacji i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga apelacyjna obrońcy oskarżonego R. K. nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy podnieść, iż prawidłowa jest przeprowadzona przez Sąd Rejonowy ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i dokonane na jej podstawie ustalenia faktyczne w zakresie przestępczych zachowań R. K.. Zarzuty zawarte w apelacji okazały się w tym względzie całkowicie chybione, albowiem wywody skarżącego nie zdołały skutecznie podważyć trafności rozstrzygnięcia dokonanego przez Sąd Rejonowy. Wbrew twierdzeniom apelującego ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji, dotyczące sprawstwa oskarżonego w zakresie przypisanego mu

czynu stanowią wynik nie budzącej żadnych zastrzeżeń oceny zgromadzonych w sprawie dowodów. W związku z tym, zarzuty stawiane w apelacji mają natomiast charakter wyłącznie polemiczny.

Do poczynienia ustaleń faktycznych w zakresie prowadzenia przez oskarżonego nielegalnych gier hazardowych uprawniały Sąd I instancji głównie zeznania R. P., a także zebrany w sprawie nieosobowy materiał dowodowy, w tym protokoły kontroli funkcjonariuszy Urzędu Celnego, umowa dzierżawy części lokalu, oraz protokoły aktualizacji urządzeń. Ocena wartości tych dowodów, w zakresie świadomości i zamiaru oskarżonego, została dokonana przez Sąd I instancji wszechstronnie, we wzajemnym ich kontekście z innymi dowodami, zgodnie z wiedzą i doświadczeniem życiowym i jako taka korzysta z ochrony przepisu art. 7 k.p.k.

Odnosząc się do zarzutów apelanta podnieść należy, że w niniejszej sprawie nie ma żadnego znaczenia, że z umowy dzierżawy powierzchni z dnia 07 marca 2013 r. zawartej pomiędzy właścicielem lokalu (...) przy ul. (...) w B. R. P. a (...) Sp. z o.o. nie wynikało zobowiązanie R. K. do wykonywania usług serwisowych w zakresie automatów do gry (...) numer (...) oraz (...) numer (...) znajdujących się w lokalu (...) w B. ul. (...), ani też to, że nie została ona podpisana przez R. K., ani też to, że dotyczy zainstalowania i eksploatacji innego urządzenia, ponieważ z treści zeznań świadka R. P. wynika, że jakkolwiek nie wie, kiedy oskarżony wstawiał automaty, lecz nie pamiętał, aby ktoś inny w imieniu H. F. Polska, niż właśnie R. K. dostarczał do niego listy aktualizacji, aby ktoś inny przyjeżdżał do ich obsługi, a ponadto, to oskarżony przyjeżdżał do lokalu, wstawiał do niego maszyny, serwisował je, otwierał, opisywał liczniki, rozliczał wrzucone pieniądze i je umieszczał w urządzeniach.

Wbrew twierdzeniom apelanta w odniesieniu do zeznań świadka J. D. (1) należy podchodzić z dużą dozą ostrożności, bowiem świadek była przesłuchana dopiero w dniu 23 maja 2018 r., a zatem cztery lata od wydarzeń objętych zarzutem, tym samym nie kojarzyła ona osoby nazywającej się R. K.. Nadto podnieść należy, że w lokalu (...) w B. pracowała tylko jako barmanka i tym samym wcale nie musiała znać danych osobowych wszystkich osób przyjeżdżających do tego lokalu. Na w/w rozprawie nie był obecny oskarżony, więc jego identyfikacja przez świadka też nie była możliwa. Z zeznań świadka J. D. wynika nadto, że podczas czynności serwisowych zawsze był przy tym obecny R. P..

Podnieść również należy, że nie ma żadnego uzasadnienia zarzut nieprzeprowadzenia opinii biegłego z zakresu mechaniki technicznej, ogólnej budowy i eksploatacji maszyn, teorii maszyn i mechanizmów oraz techniki komputerowej na okoliczność ustalenia, czy gry na automatach (...) numer (...) oraz (...) numer (...) mają charakter losowy. Bowiem w dniu 23 września 2014 roku funkcjonariusze Urzędu Celnego w P. przeprowadzili kontrolę w lokalu (...) w B. ul. (...), zaś podczas wykonywanych czynności ujawniono automaty (...) oraz (...), co do których zachodziło uzasadnione podejrzenie urządzania na nim gier wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych i na podstawie uprawnienia wynikającego z obowiązującego wówczas art. 32 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 27.08.2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323 z późn. zm.) obecni na miejscu funkcjonariusze przeprowadzili eksperyment na przedmiotowych urządzeniach, w wyniku którego stwierdzono, że gry urządzone na automatach zawierają się w definicji gier na automatach określonych w art. 2 ust. 3 ustawy o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009 r. (Dz.U. Nr 201, poz. 1540 z późn. zm.). W prowadzonych grach zapadały wygrane rzeczowe w postaci punktów oraz za które grający mógł kontynuować grę bez wpłaty środków pieniężnych. Ponadto, zdobyczone punkty można było zamienić na wygraną pieniężną. Niewątpliwie powyższe ustalenie niebicie wskazuje na posiadanie przez automaty do gier objęte zarzutem charakteru losowego.

W ocenie Sądu odwoławczego w niniejszej sprawie nie ma też podstaw, aby skutecznie postawić zarzut obrazu art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. twierdząc, iż procedowanie sądu I instancji tego typu obrazą prawa procesowego było dotknięte. Pozyskanie opinii biegłego jest uzasadnione tylko wówczas, gdy dla rozstrzygnięcia sprawy niezbędne jest sięgnięcie po wiedzę specjalistyczną z danej dziedziny. Opinia biegłego nie jest jednak konieczna, jeżeli rozstrzygnięcie danej kwestii będzie bezspornie możliwe za pomocą innych dowodów. Tak właśnie było w niniejszej sprawie. Sąd I instancji, oceniając charakter i sposób działania automatów, dysponował na tyle jednoznacznymi wynikami oględzin tych automatów i eksperymentem przeprowadzonym przez funkcjonariuszy celnych, że aby ocenić charakter tych automatów w kontekście przepisów ustawy o grach hazardowych, nie było potrzeby sięgnięcia po wiedzę specjalistyczną

biegłego. Jednocześnie w sprawie brak jest podstaw do twierdzenia, że funkcjonariusze Urzędu Celnego w P. przeprowadzili czynności kontrolne z uchybieniem obiektywizmu i niezależności. W sprawie nie ma podstaw do twierdzenia, że w/w mieliby jakikolwiek interes w celowym formułowaniu wniosków pokontrolnych nn niekorzyść oskarżonego.

Chybiony jest również zarzut apelanta dotyczący nieprzeprowadzenia dowodu z zeznań świadka M. W. na okoliczność, iż R. K. faktycznie dostarczył i zainstalował w/w automaty do gry oraz je serwisował, ponieważ zgromadzony w sprawie materiał uprawniał Sąd meriti do takiego ustalenia bez konieczności przesłuchiwania w tym zakresie M. W., który faktycznie za ten czy został również skazany prawomocnym wyrokiem. Kwestionowanie zaś autentyczności podpisu na dokumencie z H. (...) na obecnym etapie postępowania nie znajduje żadnego logicznego uzasadnienia poza tym, że ma na celu nieudolne uwolnienie oskarżonego od odpowiedzialności karnej. Poza tym dokument ten w istocie koresponduje w sposób oczywisty z zeznaniami świadka R. P., ale również wyjaśnieniami samego oskarżonego, jest jedynie dowodem wspomagającym i potwierdzającym ustalony stan faktyczny.

W kwestii kolejnych zarzutów zawartych w punktach od e – m apelacji w istocie mają one podobną wymowę, jak zarzut zawarty w punkcie d. w/w środka odwoławczego. W takim kontekście ich ocena również sprowadza się do uznania ich niezasadności, gdyż protokół kontroli z dnia 23 września 2014 r., dokumentacja fotograficzna, protokół zatrzymania rzeczy, protokół oględzin rzeczy, umowa dzierżawy z dnia 07 marca 2013 r., lista aktualizacji urządzeń we wzajemnym powiązaniu prowadzą do ustalenia, że przedmiotowe automaty należały do H. (...), która wydierżawiała część lokalu w (...) przy ul. (...) w B., że można było na nich prowadzić gry o charakterze losowym i były one grammi w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy o grach hazardowych, zaś wstawił je, serwisował, otwierał, opisywał liczniki, rozliczał wrzucone pieniądze i wkładał gotówkę do urządzeń właśnie oskarżony R. K., czego zdaje się nie dostrzegać skarżący.

Nawet gdyby przyjąć, że jest tak, jak argumentuje apelujący, że to nie oskarżony złożył podpisy na dokumentach z kart 23 i 24 to okoliczność ta niczego nie zmienia, albowiem z jasnych i logicznych zeznań świadka R. P. wynika jednoznacznie, że tylko oskarżony dostarczał listy aktualizacji urządzeń w imieniu firmy (...) Sp. z o.o. Z tej okoliczności Sąd Rejonowy wywiódł jego sprawstwo na gruncie analizowanej sprawy. Znamienne jest natomiast to, że oskarżony nigdy wcześniej tych dokumentów nie kwestionował, poza tym co istotne oskarżony w dniu 20 grudnia 2016 roku sam przyznał, że serwisował i dokonywał poboru gotówki z automatów, tyle tylko, że myślał, że jest to legalne (vide k. 50 verte), a zatem kwestia autentyczności podpisów na w/w dokumentach ma w istocie znaczenie drugorzędne w obliczu ewidentnych dowodów sprawstwa oskarżonego.

Oczywiście oskarżony R. K. mógł nie kojarzyć tych konkretnych automatów do gry ponieważ nie prowadził gier na automatach, choć i powyższe nie ma znaczenia, gdyż to stwierdzenie oskarżonego, który zapomniał co mówił na rozprawie w dniu 20 grudnia 2016 roku.

W toku rozprawy świadek R. P. nie pamiętał, czy te konkretnie automaty wstawił oskarżony, ale analizując wnikliwie jego zeznania składane w trakcie postępowania począwszy od tych z dnia 23.09.2014 r., potem 05.11.2014 r., następnie 20.12.2016 r. i ostatecznie 23.03.2018 r. nasuwa się jedyny możliwy wniosek, że uczynił to R. K., który przywiózł umowę dzierżawy i przyjeżdżał do obsługi automatów (vide k. 19v i k. 15-16). Zaś obrońca w sposób wybiórczy potraktował zeznania świadka, eksponując tylko te z rozprawy sądowej z dnia 23.03.2018 r., gdzie na skutek upływu czasu – kilku lat – świadek ten już pewnych szczegółów nie pamiętał, co nie pozbawia jego depozycji wiarygodności.

W ocenie Sadu odwoławczego w żadnej mierze nie można uznać za dowód przemawiający na korzyść oskarżonego zeznań świadka J. D. (2), o czym była już mowa powyżej. Wyjątkowym nadużyciem jest stwierdzenie, że z jej zeznań nie wynika, że oskarżony dostarczył i zainstalował w lokalu w/w automaty, gdyż świadek temu nie zaprzeczyła, ani też tego nie potwierdziła. Naturalnie bowiem nie miała na ten temat wiedzy, potrafiła jedynie powiedzieć, że były wstawiane automaty, lecz nie pamiętała, kto je wstawiał, a zatem, czy byłby to oskarżony czy ktokolwiek inny, to ta wiedza w pamięci świadka się już zatarła.

W aspekcie powyższego ustalenia faktyczne Sądu meriti są prawidłowe, a zaprezentowana w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ocena dowodów jest logiczna i przekonująca w stopniu zasługującym na aprobatę. Ocena taka

jawi się bowiem jako zgodna z doświadczeniem życiowym, a rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym wyroku jest sprawiedliwe.

Konkludując powyższe, a także inne okoliczności wskazane w motywach zaskarżonego wyroku, dały one sądowi merytorycznemu nie budzącą wątpliwości podstawę do poczynienia ustaleń faktycznych odnośnie sprawstwa oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu. Nie przekonują argumenty podnoszone przez skarżącego i prezentowane przez niego stanowisko w złożonej apelacji, które w ocenie Sądu Okręgowego stanowi wynik realizacji przyjętej linii obrony.

Zważyć też trzeba, że Sąd I instancji dokonał nie tylko prawidłowych ustaleń faktycznych oraz rzetelnej oceny zebranych w sprawie dowodów, ale także właściwie ocenił zachowanie oskarżonego od strony prawnokarnej, uwzględniając całokształt okoliczności podmiotowych i przedmiotowych rzutuujących na wymiar orzeczonej kary, właściwie dostosowując liczbę stawek dziennych grzywny i określając na odpowiednim poziomie wysokość, z uwagi na sytuację życiową i majątkową oskarżonego.

W tym stanie rzeczy, zdaniem Sądu Okręgowego, orzeczona wobec oskarżonego kara jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego czynu, a nade wszystko spełni pożądane cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Orzeczona kara nie może jawić się jako rażąco niewspółmiernie surowa.

Ponieważ, co wykazano wyżej, żaden z zarzutów i wniosków odwoławczych, zawartych w złożonej apelacji, nie zasługiwał na uwzględnienie, zaskarżony wyrok – jako słuszny i odpowiadający prawu, także w zakresie orzeczonej kary – należało w całości utrzymać w mocy.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono w oparciu o przepisy powołane w części dyspozytywnej orzeczenia.